

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Pignorib. & Hypoth. Consilium CCCLIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98716)

quod alioqui futuris seu præstandis alimentis, quæ moram non patiuntur, interdum accommodatur.

22 Et quamvis ex dicta Francica constitutione, causa medicamentorum quoque sit provisionalis: id tamen non est nisi cum de exhibendis, non etiâ de exhibitis alimentis agitur: ut non obscure interpretatur Rebuffius, loco supra citato. Et ut intelligatur etiâ de præteritis seu exhibitis, non ob id quoque illâ constitutione constituitur, quod hæc provisio, cum privilegio prælationis, concurrentibus creditoribus alijs etiam communibus decerni debeat. Vt merito intelligenda & restringenda sit ad eum casum, quo bona debitoris sunt solvendo, & sine fraude seu præiudicio aliorum creditorum: quia, ut dictum est, nusquam invenitur in iure hoc privilegium alimentorum causæ specialiter attributum.

23 Cum ergo causa impensarum in morbum longè distet ab impensis funeris; & venditio medicamentorum nusquam invenitur privilegiata; & pro alimentis cum privilegio alimentorum reputari per se non debeant ipsa medicamenta; sed quod illa vendens non possit dici medicamenta præstare aliter, quàm qui panem, mel, aut saccarum vendit: non video, cur ex superiore sententia seu opinione Alexandri, Iasonis, & aliorum quorundam sic ex malè coherentibus & non concludentibus argumentis collecta, hic pharmacopola alijs creditoribus præferri, vel ad concursum cum illis, admitti possit vel debeat; & præsertim cum illis quibus jam diu antè adjudicatum est privilegium prælationis, quique in contentione prælationis etiam eidem pharmacopola præferri deberent. Equidem dictus pharmacopola demùm concurrere incepit, postquam diu de prælatione inter creditores actum, atque adeo dictis creditoribus, adversus quos Reus contendit, eadem prælatio adjudicata fuit. Iniquum enim planè esset ex sequente seriore concursu hujus pharmacopola, alios creditores, qui litigando sibi per sententiam iudicis paraverunt expeditam viam prælationis, in effectu ad initium novæ litis novæque recognitionis redigi, l. Minor 25, annis De minoribus.

De Pignorib. & Hypoth.

SUMMARIUM.

Ius hypothecæ in re communi.

1. Negans unum ex duobus, contrarium propositis, alterum fateri censetur.
2. Divisio præsumitur facta ex separata possessione.
3. Hypotheca rei communis cum alio, quatenus excludatur, partis seu portionis appellatio ad totum nonnumquam refertur.
4. Re communi vendita quando pro soluto emptori acquiritur.
5. Res communis hypotheca assignari potest & quo effectu.
6. Hypotheca rei communis quando afficiat totam rem.
7. Exceptio de iure tertij non relevat.
8. Indicati ex causâ excuti possunt, quæ in possessione condemnati reperiantur, etiam si propria illius non sint.

Conf. Wamef. Tom. II.

CONSILIUM CCCLIII.

Iunge lup. conf. 313.

D V B I V M, quod Venerabilis Dominus Affector proposuit in causa Domicellæ Barbaræ Malfier, contra Iacobum Abyoul, satis prævium & animadvertendum fuit per Advocatum causæ: qui ad illud sive avertendum sive dissolvendum formaliter allegavit, & in facto proposuit, quod tria journalia terræ, de quorum fructibus quæstio est, Margareta Malfier uxori Ioannis Denys pro solido addivisa fuerint in divisione hæreditatis quondam Guilhelmi Malfier & Elizabethæ Weez parentum ejusdem Margareta. Quam quidem allegationem Reus hujus causæ formaliter negare non præsumptus; sed tacita confessione satis agnovit, quæ illam dictæ allegationis particulam, quæ allegatum fuit, ad Actricem hujus causæ virtute adjudicationis Scabinalis tria illa journalia de præsentî pertinere, se non credere duntaxat dixit. Qui enim ex duobus conjunctim propositis unum formaliter negat, seu se non credere dicit, 6. Nonne bene. De præsumpt. tacitâ iuris præsumptione censetur alterum confiteri. De quâ divisione alioqui etiam in proposito satis ad sustinendam ipsam adjudicationis executionem constat, ex eo, quod tempore dictæ adjudicationis & executionis illius Ioannes Denys, & Margareta ejus uxor, per executorem deprehensî fuerint in possessione horum trium journalium; ut constat ex relatione Executoris annotatâ in dorso literarum executorialium & illis annexa scedula specificationis; in qua inter alia bona specificantur quoque hæc tria journalia. Ex qua separata dictorum Ioannis & Margareta possessione in solidum, præsertim post tot annos, rectè præsumitur præcedens seu interveniens divisio, cû Iacobo Malfier, & Ioanna Malfier fratre & sorore dictæ Margareta ejus cohæredibus, Gl. 1. in l. pen. C. Communi divid. Bald. in l. 1. n. 14. c. De fidei. Dec. conf. 70. Pro tenui nu. 5. las. conf. 172. Sequendo nu. 2. vol. 4.

Nec ex eo, quod in posteriore recognitione reditus sex florenorum factâ anno 1575. tertia duntaxat pars hujus fundi & aliorum plurium specialiter fuerit obligata; reliquis duabus partibus alijs dictis duobus cohæredibus expressè præservatis, minus dicendum est jus hypothecæ constituisse in omnibus hujus fundi partibus; ob id, quod in præcedente recognitione prioris reditus dimidij modij filiginis facta in anno 1569. omnia eadem bona, non tertia hujusmodi bonorum pars specialiter fuerit obligata; sed indeterminatè jus, pars, portio & actio, quod seu quæ dictæ Margareta in his bonis competeat. Cum autem partis seu portionis appellatio, si non ex proprietate vocis, saltem ex eventu etiam ad totum rectè referatur, l. Vxorî in princ. De leg. 3. l. Marcellus §. quidam D. Ad Trebell. l. Pater §. filiam De leg. 3. satis manifestè deprehenditur jus hypothecæ ex priorè hac recognitione diffusum fuisse etiam ad omnes partes horum fundorum; saltem quatenus illa in specie seu individuo ex divisione seu separata possessione cesserunt in partem & portionem dictæ Margareta. Iuris enim potentia subsequit o hoc divisionis seu separatæ possessionis successu & exitu, deprehenditur dictæ Margareta jus ad omnes partes horum fundorum,

duorum, saltem pro indiviso competisse, & ex sequenti divisione seu separata possessione, jus plenae proprietatis pro omnibus harum rerum partibus, quatenus illa Margareta vel addivisa vel relicta sunt, ad illam pertinuisse; ut merito dici possit ex priore hac recognitione hac tria journalia, non pro parte tertia, sed in solidum hypothecae esse assignata; virtute cuius assignationis praefata Actrix illa ex cedere, & illorum dominium in solidum sibi addici, curare potuit. Et qua ratione bona Iacobo & Ioanna Malfier addivisa seu relicta, pro his rebus non sunt pro ulla parte obnoxia; eadem aequum bonum est pro solido obnoxia manere, quatenus illa Margareta addivisa seu relicta sunt. * Exemplo illius, qui rem cum alijs communem vendidit, si ante traditionem tota res venditori adjudicata fuit, tota censetur vendita, totaque non pars praestari debet, *l. Titianus §. idem celsus D. De action. empti.* * Cum enim plures res cum alijs communes creditori per debitorem obligantur, censetur hypotheca specialiter constituta, saltem in ea re seu parte, quae postea in divisione debitori obtingit: & ita iudicatum fuisse testatur Nicolaus Valla, in tract. de reb. dubijs cap. 10. † Ut multum interesse debeat, an specialiter certa pars seu portio, veluti tertia aut quarta, per unum ex confortibus hypothecae obligetur; ut eo casu obtineat Ioannis veteris Glossatoris opinio, in gloss. *l. Si quis putans §. si fundus communis in V. ad iudicatus D. Communi divid.* ut re communi per unum obligata, non pro qua parte postea in divisione ea ei obtinget, aut illi esse adjudicata seu addivisa; sed pro qua parte socius seu confors erat tempore obligationis, hypotheca constituta censetur. Ita quod sequens divisio ius creditoris, ut non diminuit, ita quoque non ampliat per certae partis assignationem, quae excludat cognitionem, seu voluntatem alterius seu maioris partis, *l. Si consensit §. fin. D. Quib. mod. pig. vel hypotheca solvitur l. 3. §. fin. D. Qui pot. in pig. hab.* Quae consideratio & ratio non obtinet, cum indeterminata pars, portio, ius, seu actio ab uno ex socijs seu cohaeredibus hypothecae obligatur. Cum enim hoc ex sequente divisione detegatur, juris, actionis, & portionis potestatem ad rem addivisam pertinuisse seu pertinere potuisse; satis intelligitur totum quoque ab initio fuisse in obligatione, quod in juris scrupulositate, & rigore ab initio non videbatur, *l. Qui res §. rem autem D. De solutionib.* † De qua res scrupulosius in huius causae statu quaerendum non est; ob id, quod haec sive exceptio, sive obiectio, quatenus ex capite Rei huius causae obijcitur, sit de jure tertij, hoc est praefatorum Iacobi & Ioanna Malfier cohaeredum dictae Margaretae; ad quos ab initio post dictam divisionem seu separatam possessionem reliqua duae tertiae dictorum trium journalium pertinere poterant. Ita ut, cum Reus ius suae conductionis praetendat, non ex capite dictorum Iacobi & Ioannae, sed Henrici Denys; in ea exceptione audiri non debeat, *l. Huius consequenter §. 1. D. Famil. ercisc. gloss. in l. 1. & ibi Barr. & alij D. Si ager veli. peratur;* cum dictus Henricus Iacobi & Ioanna Malfier, nec allegetur nec probetur haeres, aut causam ab illis habere. Et si diceretur esse haeres praefato annis Denys, & Margareta Mal-

fier (quod tamen esse non potest, cum uterque adhuc vivat, *l. Qui superstitis De acq. hered.*) nihilo meliore loco esset; ideo quod ius hypothecae pro solido agnoscere deberet in his tribus journalibus, quae tempore evictionis seu adjudicationis, quam Actrix obtinuit, erant in plena possessione dictorum Ioannis & Margaretae. * Quae illorum possessio illo tempore satis idonea erat ad illa tria journalia capiendum & distrahendum pro executione adjudicatae illius Scabinalis obligationis pro his duobus rebus. In causam enim iudicati capi possunt per creditorem, quae apud debitorem & in eius possessione inveniuntur; atque etiam distrahi nemine comparate, qui rem dicat esse suam; actione sua illi post adjudicatum seu distractum pignus reservata, *l. a Divo pio rescriptum §. si post additum De re iudicata.* Cum igitur manifestissimum sit, dicto Henrico Denys in his tribus journalibus nihil juris competere posse; quamdiu saltem superstitis sunt dicti Ioannes & Margareta; sive sint illius parentes, sive alio nexu conjuncti (ut in priore consultatione uincula deductum est, *supra consil. 313.* consequens quoque est, Reum huius causae ab eo ex conductione horum journalium causam praetendentem, nihilo meliore loco esse, *l. Qui in alterius De reg. iuris.* Atque ita ad propositum dubium sufficienter responsum esse putamus. Sin autem minus, & in eventum quo Domino Assessori videbitur de supradicta addivisione plenius docendum esse (quod ob superius deducta pro conditione causae non necessarium videtur) poterit abundantius satisfieri per exhibitionem instrumenti divisionis inter Iacobum, Margaretam, & Ioannam Malfier; sed non sine maiore molestia maioreque sumptu: cum sit res inter alios acta, & illius documenta aliunde petenda.

De Pignoribus & Hypothecis.

SUMMARIUM.

De fructibus pignorum.

1. Pignus sorte soluta pro usu retineri non potest.
2. Pignoratitia actio quando competat.
3. Creditor redditus annui an fructus rei ob illam pignori data in sortem, ut in usuris imputare teneatur.
4. Reditus pro parte, invito creditore, redimi non potest.
5. Pignus etiam pro chirographaria pecunia retineri potest.

CONSILIUM CCCLIII.

PROPONITUR, quod A. habens annuum redditum decem, seu plurium florum, super quibusdam bonis feudalibus ad B. pertinentibus, ob reliqua seu pensiones quinque annorum, hypothecaria actione ex iudicis decreto adeptus est possessionem horum hypothecatorum bonorum, sub onere reddendi rationes & reliqua de fructibus inde percipiendis, cum ad hoc requisitus erit. Intra quatuor primos annos obtenta huius possessionis A. ex fructibus dictorum bonorum consequutus est praedicta quinque annorum reliqua, & nihilominus postea mansit in possessione dictorum bonorum inde percipiendo fructus. Queritur, an quia supradicta quinque annorum reliqua plene percipit, alios fructus ex die plenae perceptionis percipere, debeat in sortem imputare, ad ejusdem sortis pro rata